



Πασχαλινόν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Πασχαλινόν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου πρὸς
τοὺς Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Διακόνους, Μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ

τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς

εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν.

(Α΄ Πετρ. 1.3)

**Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πατέρες, πανέντιμοι μοναχοὶ καὶ μονάζουσες,
ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές μου ἀγαπητοί,**

Κατ' αὐτὴν τὴν θαυμασίαν καὶ πανηγυρικὴν ἡμέραν, τὴν πεπληρωμένην χαρᾶς ἰδιαιτέρας διὰ τὸν
ἀπὸ τοῦ τάφου ἀναστάντα Κύριον Ἰησοῦν, ὀλοθύμως συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ καὶ
κοσμοσωτηρίῳ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα καὶ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὸν ἀρχαῖον αἰσιόδοξον χαιρετισμὸν:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Νῦν τὸ πλήρωμα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας *ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς* μεγαλύνει τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ τοῦ Ἄνθρώπου,
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ καταλύσαντος τὸ κράτος τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἀνοίξαντος ἡμῖν τὴν
πύλην τῆς ἀφθάρτου βασιλείας Αὐτοῦ. *Τῷ ὄντι, νῦν πάντα πεπλήρωται φῶς, οὐρανός τε καὶ γῆ
καὶ τὰ καταχθόνια ° ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἔστερέεται* (Κανὼν
τοῦ Ἁγίου Πάσχα).

Ὡς Μυροφόροι γυναῖκες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἄλλοι μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, οἵτινες ἀνεδείχθησαν οἱ
πρῶτοι μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως, καλούμεθα ἵνα κηρύξωμεν τὴν μεγάλην χαρὰν ταύτην εἰς

άνθρώπους εκείνους, οί όποιοί είναι άγαπητοί ήμίν και οίκειοι, εις εκείνους, οί όποιοί περιβάλλουν ήμάς και τούς όποίους γνωρίζομεν. Λέγομεν πρός αύτούς: Χριστός άνέστη! Και όπως τότε, πρό πολλών έκατονταετιών, οί μέν, πιστεύοντες άποκρίνονται εύθέως: άληθώς άνέστη! Οί δε, ως άλλος άπόστολος Θωμάς άμφιβάλλουν, λέγοντες: εάν μη ίδω Αύτόν ο ίδιος και άψω Αύτοϋ, ου μη πιστεύσω (Ιω. 20.25). Οί δε άπορρίπτουν έντελώς τήν είδησιν ταύτην.

Ή πίστις εις τήν άνάστασιν τοϋ Κυρίου Ίησοϋ είναι τó άπαρασάλευτον εκείνο θεμέλιον, ó άκλόνητος εκείνος στύλος, επί τοϋ όποίου έδράζεται ó χριστιανισμός. «*Εί γάρ άποθανών ó Χριστός ουκ ίσχυσεν άναστήναι, λέγει ó ιερός Χρυσόστομος, ουτε ή άμαρτία λέλυται, ουτε ó θάνατος καθήρηται, <...> και ουχ ήμεϊς δε μόνον κενά έκηρύξαμεν, αλλά και ύμεϊς κενά έπιστεύσατε*» (Ομιλία ΛΘ΄. Πρός Κορινθίους πρώτη Έπιστολή).

Διά τοϋ λυτρωτικοϋ Αύτοϋ άγώνος ó Σωτήρ ήνωσεν αϊώνιον και πρόσκαιρον, Δημιουργόν και δημιούργημα, Θεόν και άνθρωπον. Γεφύρωσεν εκείνο τó χάσμα, τó όποϊον κατά τήν αύγην τής ιστορίας διαχώρισε τούς πρωτοπλάστους άπό τόν Πλάστην αύτών. Λόγω παραβάσεως τής θεοσδότου έντολής, λόγω παρακοής αύτών τῷ Δημιουργῷ έν τῷ κόσμῳ έπεκράτησαν ή άμαρτία και ó θάνατος.

Ότε δε, κατά τόν Άπόστολον Παϋλον, ήλθε τó πλήρωμα τοϋ χρόνου, έξαπέστειλεν ó Θεός τόν υϊόν αύτοϋ...ίνα τήν υίοθεσίαν άπολάβωμεν (Γαλ. 4.4-5).

Χριστός, ως άμωμος και άσπιλος άμνός τοϋ Θεοϋ, αίρει τήν άμαρτίαν τοϋ κόσμου (Α΄ Πετρ. 1.19, Ίω. 1.29). Υπήκοος γενόμενος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυροϋ (Φλπ. 2.8) τῷ Ούρανίῳ Πατρί, άνάγει τήν άνθρωπότητα πρός τόν Δημιουργόν αύτής, καταλάσσων αύτήν με Αύτόν. Ως Υϊός τοϋ Θεοϋ κατά φύσιν, μάς καθιστᾶ υϊούς τοϋ Θεοϋ κατά χάριν. Ο Κύριος άποκαλύπτει ήμίν τήν όδον τής ήθικής μεταμορφώσεως και τής πνευματικής άνόδου πρός τόν αϊώνιον και μακάριον βίον μετά τοϋ Θεοϋ, έν τῇ Άνεσπέρῳ ήμέρᾳ τής βασιλείας Αύτοϋ (Κανών τοϋ Άγίου Πάσχα).

Άπελευθερώσας ήμάς έκ τής δουλείας τής άμαρτίας και συντρίψας τήν έξουσίαν τών κοσμοκρατόρων τοϋ σκότους τοϋ αϊώνος τούτου, τών πνευματικῶν τής πονηρίας έν τοϊς έπουρανίοις (Έφ. 6.12), ó Κύριος άνέρχεται εις τόν ούρανόν, όπου καθέζεται έν τῇ άπροσίτῳ δόξῃ έκ δεξιῶν τοϋ προαιωνίου Πατρός. Ταυτοχρόνως δέν αφήνει ήμάς έδῶ, επί γῆς, μένων άδιάστατος μετά τών μαθητῶν Αύτοϋ, οίτινες συγκροτοϋν όμοϋ τó Σῶμα Αύτοϋ, δηλονότι τήν Μίαν, Άγίαν, Καθολικὴν και Άποστολικὴν Έκκλησίαν. Ο Χριστός ως Κεφαλή αύτής, οδηγεί τó σκάφος τοϋτο μέσω τών ταραχωδῶν ύδάτων τής θαλάσσης τοϋ βίου εις τήν εϋδιον ούράνιον λιμένα, όπου εἶσται ó Θεός τὰ πάντα έν πᾶσιν (Α΄ Κορ. 15. 28).

Συγκροτοϋντες τήν Άγίαν Έκκλησίαν, οί χριστιανοί είμεθα συνεχισταί τής ένδόξου Αύτοϋ

ἀποστολῆς ἐν τῷ κόσμῳ. Ὡς πλήθος πολυάριθμον τῶν προ ἡμῶν γενομένων κατὰ πίστιν ἀδελφῶν, δηλονότι τῶν ἀποστόλων, τῶν μυροφόρων γυναικῶν, τῶν μαρτύρων, τῶν ἀγίων ἱεραρχῶν, τῶν ὁσίων τὲ καὶ τῶν δικαίων, δέον ὅπως ἐπικαλούμεθα τὸν Κύριον ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, ἵνα γνωρίσωμεν ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ (Α΄ Παρ. 16.8). Καλούμεθα ὅπως κηρύξωμεν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, Ὅστις κατὰ τὴν ἄφατον ἀγάπην Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς ἔχυσεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάχραντον Αἷμα Αὐτοῦ. Διὰ λόγου καὶ δι' ἔργων καὶ δι' ὅλης τῆς ζωῆς ἡμῶν καλούμεθα ἵνα μαρτυρήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν (Ἠσ. 53.5) καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν (Ρωμ. 4. 25).

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές! Ἔτι καὶ ἔτι θὰ ἤθελον ἵνα ἀπὸ καρδίας συγχαίρω ὑμῖν ἐπὶ τῇ λατρῷ ἐορτῶν ἐορτῇ καὶ πανηγύρει τῶν πανηγύρεων, ἐπὶ τῷ Πάσχῃ τοῦ Θεοῦ τῷ σωτηρίῳ (Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πάσχα). Καθὼς διδάσκει ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰωάννης, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν (Α΄ Ἰω. 4. 7-11). Αὐτὰ τὰ θαυμασιὰ ῥητὰ ἃς εἶναι δι' ἡμᾶς γινώμονα εἰς πάσας τὰς ὁδοὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἃς μᾶς ἐμπνεύουν εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν καὶ τὴν διακονίαν τῶν ἐγγύς ἡμῶν τὲ καὶ τῶν μακρὰν. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

ὁ Μόσχα καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα, Ἅγιον Πάσχα

2019

στις ἄλλες γλώσσες:

- Ουκρανικά
- Λευκορωσικά
- Μολδαβικά

- Λετονικά
- Λιθουανικά
- Καζακικά
- Κιργιζικά
- Τατζικικά
- Αζερικά
- Γερμανικά
- Κινεζικά παραδοσιακά, απλοποιημένα

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/46417/>